

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ 12069/2013

Αριθμός εκθέσεως καταθέσεως εφέσεως/2010

Αριθμός εκθέσεως καταθέσεως αγωγής/2008

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟ από τους Δικαστές Ελένη Μιχαλάκη Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αικατερίνη Λεμπιδάκη Πρωτοδίκη, Θεοδώρα Θεοδοσιάδου, Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Ζωή Παπαδοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του, στις 4.2.2013, για να δικάσει την έφεση με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως/2010 κατά της υπ'αριθμόν 2803/2010 οριστικής απόφασεως του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Α.Α., κατοίκου Θεσσαλονίκης, που παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Θεοδώρας Χατζηπαντελίδου (ΑΜΔΣΘ 5286), η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ-ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ι.Π., κατοίκου Θεσσαλονίκης που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Νικολάου Καραγιαννακίδη (ΑΜΔΣΘ 7544), ο οποίος κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Η συζήτηση της υποθέσεως εισάγεται κατόπιν αναβολής από την αρχική δικάσιμο της 17.10.2011.

Ο εφεσίβλητος κατέθεσε στο Ειρηνοδικείο Θεσσαλονίκης, την υπ'αριθμ.εκθ.κατ./2008 αγωγή του, με αντικείμενο τη σύμβαση δανείου. Επί της αγωγής αυτής, η οποία δικάσθηκε ερήμην της πρώτης εναγομένης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, εκδόθηκε η με αριθμό 2803/2010 οριστική απόφαση του ανωτέρω Δικαστηρίου που έκανε δεκτή την αγωγή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η εκκαλούσα με την υπό κρίση έφεση της, που κατέθεσε στη Γραμματεία του ως άνω Ειρηνοδικείου.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υποθέσεως παραστάθηκαν οι διάδικοι όπως σημειώνεται παραπάνω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η με αριθμ.έκθ.κατ. 22354/2010 έφεση της εκκαλούσας, στρεφόμενη κατά της υπ'αριθμόν 2803/2010 οριστικής αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία εκδόθηκε ερήμην της πρώτης εναγομένης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 495 παρ. 1, 2, 496, 498, 499, 511, 513 παρ. 1 περ. β', 518 παρ. 2 ΚΠολΔ), ήτοι εντός 3 ετών από τη δημοσίευση της εκκαλουμένης και συγκεκριμένα η προσβαλλομένη απόφαση δημοσιεύθηκε στις 19.4.2010 και η υπό κρίση έφεση κατατέθηκε στη γραμματεία του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης στις 7.6.2010 (βλ υπ' αριθμόν 363/2010 πράξη καταθέσεως), καθόσον οι διάδικοι δεν επικαλούνται αλλά ούτε και από το φάκελο της δικογραφίας προκύπτει επίδοση της πρωτόδικης αποφάσεως στην εκκαλούσα. Επομένως, η υπό κρίση έφεση πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία (άρθρο 533 παρ. 1 του ΚΠολΔ).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπ' αριθμ. εκθ. κατ./2008 αγωγή του, όπως αυτή εκτιμάται εν συνόλω, ο ενάγων ισχυριζόταν ότι το Νοέμβριο του έτους 2007 κατήρτισε με την πρώτη εναγομένη, που τελεί υπό εκκαθάριση από 14.3.2008, εκπροσωπούμενη από τη δεύτερη και τρίτη-ομόρρυθμα μέλη και συνδιαχειρίστριες, προφορικά, σύμβαση δανείου, δυνάμει της οποίας της μεταβίβασε κατά κυριότητα, το ποσό των 9.807 ευρώ, εκδίδοντας για το λόγο αυτό, στις 30.11.2007, μία ισόποση τραπεζική επιταγή με αριθμό 03440230-6 της Τράπεζας, που παρέδωσε αυθημερόν στις εναγόμενες και αυτές στο ΙΚΑ-TEAM προς εξόφληση των καθυστερούμενων οφειλών της πρώτης προς αυτό, τις οποίες και εξόφλησε, οι δε εναγόμενες ανέλαβαν την υποχρέωση να επιστρέψουν, εις ολόκληρον η καθεμία, το ποσό άτοκα, μέχρι 20.2.2008. Ότι ωστόσο, καίτοι παρήλθε η ανωτέρω δήλη ημέρα αλλά και η 31.3.2008, καταληκτική ημερομηνία απόδοσης του ποσού του δανείου, την οποία έταξε ο ενάγων στην πρώτη σχετική εξώδικη δήλωση του, η τελευταία δεν του απέδωσε το ποσό α παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις του. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητούσε να υποχρεωθούν οι εναγόμενες, εις ολόκληρον έκαστη, οι δεύτερη και τρίτη υπό την ιδιότητα τους ως ομόρρυθμα μέλη της πρώτης, να του καταβάλουν, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, το ποσό των 9.807 ευρώ, με το νόμιμο τόκο, από

31.3.2008, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως και να καταδικασθούν στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης. Επί της αγωγής αυτής, εκδόθηκε ερήμην της πρώτης εναγομένης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, η εκκαλουμένη υπ' αριθμόν 2803/2010 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία έκανε εν όλω δεκτή την αγωγή ως ουσία βάσιμη. Κατά της απόφασης παραπονεείται η εκκαλούσα-τρίτη εναγομένη με την υπό κρίση έφεση της για λόγους που ανάγονται, κατ' ορθή εκτίμηση σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και σε κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί να γίνει αυτή δεκτή, να εξαφανισθεί η προσβαλλομένη απόφαση και να απορριφθεί εν όλω η αγωγή ως ουσία αβάσιμη.

I. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 76, 288, 329 και 920 ΚΠολΔ, 22 ΕμπΝ προκύπτει ότι επί κοινής εναγωγής ομορρύθμου εταιρίας και ομορρύθμων εταίρων, υπάρχει μεταξύ τους δεσμός αναγκαστικής ομοδικίας, αφού η ισχύς της αποφάσεως που εκδίδεται για την εταιρία και το εξ αυτής δεδικασμένο εκτείνεται και σε εκείνους και επηρεάζει τις έννομες σχέσεις τους, ενώ έτσι αποτρέπεται ο κίνδυνος δημιουργίας αντιφατικών δεδικασμένων απέναντι στους ομοδίκους αυτούς (ΑΠ 1240/2011, ΑΠ 1103/2010, ΕφΑΘ 6812/2005 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Ωστόσο, μεταξύ των ομορρύθμων εταίρων στην ίδια δίκη δεν υφίσταται αναγκαία ομοδικία αλλά απλή, κατ' άρθρο 75 παρ.1 ΚΠολΔ (ΕφΑΘ 110/2006 ΔΕΕ 2006, 483). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 352 παρ.2 του ΚΠολΔ, η ομολογία του διαδίκου, προφορική ή γραπτή, ενώπιον του Δικαστηρίου που δικάζει τη δίκη ή του εντεταλμένου Δικαστή αποτελεί πλήρη απόδειξη εναντίον εκείνου που ομολόγησε. Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων καθώς και εκείνης του άρθρου 77 ΚΠολΔ προκύπτει ότι, η δικαστική ομολογία ενός από τους απλούς ομοδίκους δεν είναι δεσμευτική για τους άλλους ομοδίκους, μπορεί όμως να στηρίξει τη συναγωγή δικαστικού τεκμηρίου σε βάρος τους, όπως επίσης και η δικαστική ομολογία αναγκαίου ομοδίκου, αν οι λοιποί ομόδικοι αρνούνται τα θεμελιωτικά του ομολογούμενου ισχυρισμού περιστατικά δεσμεύει ούτε το ίδιο ούτε τους λοιπούς ομοδίκους, αλλά κατ εφαρμογή άρθρου 77 ΚΠολΔ, το Δικαστήριο την εκτιμά ελευθέρως ως προς όλους το αναγκαίους ομοδίκους (ΕφΑΘ 3292/1981 ΝοΒ 29.726, Μπέη, ΠολΔικ 425-426, Γέσιου - Φάλτση, Η ομοδικία, 272-273, Β. Βαθρακοκόιλη, ΕρμΚΠολΔ, άρθρο 76 αριθμ. 21).

II. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 22 του ΕμπΝ, κατά την οποία οι ομόρρυθμοι εταίροι ομόρρυθμης εταιρίας υπόκεινται με το νομικό πρόσωπο της εταιρίας αλληλεγγύως (σε ολόκληρο), σε όλες τις έναντι τρίτων υποχρεώσεις της εταιρίας (άρθρα 481, 482 του ΑΚ), που πηγάζουν είτε από δικαιοπραξία είτε από αδίκημα ή άλλο γενεσιουργό λόγο, σε συνδυασμό με το άρθρο 777 του ΑΚ, προκύπτει ότι, και κατά το στάδιο της εκκαθάρισης, που ακολουθεί τη λύση της εταιρίας, η ευθύνη και της εταιρίας και των ομόρρυθμων εταίρων εξακολουθεί να υφίσταται και αυτοί ευθύνονται, σωρευτικά και σε ολόκληρο, έναντι των τρίτων δανειστών για τα εταιρικά χρέη (ΑΠ 120/1998 ΕΛΔ 1998.570, ΕφΘεσ 18/2006 ΕπισκΕμπΔ 2006.219). Από την εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων και ειδικότερα, από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασεως του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, από τις υπ' αριθμόν/24.9.2010,/12.10.2011 και/12.10.2011 ένορκες βεβαιώσεις των Π.Θ., Α.Ν. και Σ.Β. ενώπιον της Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης που προσκομίζει η εκκαλούσα παραδεκτά το πρώτον στην παρούσα δίκη χωρίς πρόθεση στρεψοδικίας, κατόπιν προηγούμενης κλήτευσης του εφεσίβλητου (βλ. υπ' αριθμόν/21.9.2010 και 7.10.2011 εκθέσεις επιδόσεως δικαστικού επιμελητή Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Α.Κ.), την υπ' αριθμόν/25.2.2010 ένορκη βεβαίωση του Α.Φ. ενώπιον της Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης που προσκομίζει ο εφεσίβλητος-ενάγων που λήφθηκε νόμιμα κατόπιν προηγούμενης εμπρόθεσμης κλήτευσης της εκκαλούσας-εναγομένης (βλ. υπ' αριθμόν/22.2.2010 έκθεση επιδόσεως δικαστικού επιμελητή Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Α.Γ.) και από όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι διάδικοι, ορισμένα εκ των οποίων λαμβάνονται υπ' όψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μεταξύ των οποίων και η υπ' αριθμόν/2008 ένορκη βεβαίωση του Α.Ν. που προσκομίζει η εκκαλούσα, καθώς και οι υπ' αριθμόν/2009 και/2009 ένορκες βεβαιώσεις των Α.Σ. και Ζ.Γ. που προσκομίζει ο εφεσίβλητος, οι οποίες δόθηκαν για να χρησιμοποιηθούν σε άλλη δίκη, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής που λαμβάνονται υπ' όψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει του από 3.11.2002 ιδιωτικού συμφωνητικού σύστασης

ομόρρυθμης εταιρίας που δημοσιεύθηκε νόμιμα στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης με αυξ.αριθμ, συνεστήθη μεταξύ των δεύτερης και τρίτης των εναγομένων, η πρώτη εναγομένη ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία Α. Α. και Σία Ο.Ε., με σκοπό την σύσταση, λειτουργία και εκμετάλλευση εστιατορίων, ζαχαροπλαστείων, την παρασκευή και πώληση φαγητών, εισαγωγή, εξαγωγή και εμπορία τροφίμων, ποτών κλπ. Σύμφωνα με τον όρο 6 του ως άνω συμφωνητικού, διαχειρίστριες της εταιρίας ορίσθηκαν και οι δύο εταίροι, οι οποίες συμφωνήθηκε να εκπροσωπούν την εταιρία από κοινού. Επίσης συμφωνήθηκε ότι η εταιρία θα δεσμεύεται και θα αναλαμβάνει έγκυρα υποχρεώσεις, όταν κάτω από την εταιρική επωνυμία υπογράφουν και οι δύο εταίροι. Τέλος, συμφωνήθηκε ρητά, ότι δικαιοπραξίες, τις οποίες θα συνάπτει η εταιρία μέχρι του ποσού των χιλίων επτακοσίων (1.700) ευρώ θα είναι έγκυρες, εφόσον τις συνάπτει και υπογράφει κάτω από την εταιρική επωνυμία η κάθε μία διαχειρίστρια χωριστά, η οποία και μπορεί να αναλαμβάνει το παραπάνω ποσό, από Τράπεζες, Υπηρεσίες και άλλους Οργανισμούς, χωρίς τη σύμπραξη της άλλης . Παράλληλα, οι δεύτερη και τρίτη των εναγομένων διατηρούσαν, ως μοναδικές εταίροι και μία άλλη ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία Κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της πρώτης εταιρίας, παρουσιάσθηκαν οικονομικά προβλήματα και πρόσκαιρη ταμειακή δυσχέρεια για την αντιμετώπιση κυρίως καταβολής των εισφορών προς το ΙΚΑ. Για το λόγο αυτό η δεύτερη εναγομένη και συνδιαχειρίστρια, το Δεκέμβριο του έτους 2007 απευθύνθηκε προς τον ενάγοντα, με τον οποίο διατηρούσε φιλική σχέση και του ζήτησε την κατάρτιση συμβάσεως δανείου, για λογαριασμό της εταιρίας και εν συνεχεία ενημέρωσε την τρίτη εναγομένη για την ανάγκη δανειοδότησης της εταιρίας και της προσκόμισε ένα ιδιόχειρο συμφωνητικό συμβάσεως δανείου, με ημερομηνία, ποσού 33.000 ευρώ, με κενό το όνομα της συμβαλλόμενης ως δανειολήπτριας εταιρίας και του νομίμου εκπροσώπου αυτής. Η τρίτη εναγομένη ωστόσο αρνήθηκε να προσυπογράψει αυτό, θεωρώντας ότι οι όροι που τέθηκαν δεν ήταν προς το συμφέρον ούτε της εταιρίας ούτε της ίδιας. Παρ' όλα αυτά η δεύτερη εναγομένη, ενεργώντας πράξεις διαχείρισης χωρίς τη συγκατάθεση της έτερης διαχειρίστριας, κατά παράβαση του όρου 6 του καταστατικού της εταιρίας, προέβη στη σύναψη συμβάσεως δανείου με τον ενάγοντα, δυνάμει της οποίας έλαβε από αυτόν το ποσό των 9.807 ευρώ. Συγκεκριμένα ο ενάγων εξέδωσε

την 30.11.2007, την υπ' αριθμόν επιταγή της Τράπεζας ποσού 9.807 ευρώ, εις διαταγήν του Ταμείου Είσπραξης Εσόδων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, την οποία παρέδωσε στη δεύτερη εναγομένη και η τελευταία την ενεχείρισε στο Ι ΚΑ προς εξόφληση των οφειλών της πρώτης και προς αποφυγή ποινικών κυρώσεων των νομίμων εκπροσώπων της. Από τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι όσον αφορά την τρίτη εναγομένη, δεν συνεβλήθη στην κατάρτιση της έγγραφης συμβάσεως δανείου, παρά μόνο της υποβλήθηκε πρόταση προς κατάρτιση σχετικής συμβάσεως, την οποία όμως η ίδια δεν αποδέχθηκε, όπως επιβεβαιώνει η δεύτερη εναγομένη κατά την εξέταση της ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης κατά την εκδίκαση της υπ' αριθμ. αίτησης ασφαλιστικών μέτρων. Επικαλούμενη δε αλληπάλληλες πράξεις διαχείρισης εκ μέρους της δεύτερης, μεταξύ των οποίων και την επίδικη, χωρίς τη συγκατάθεση της ίδιας, η τρίτη εναγομένη με την από 14.3.2008 εξώδικη δήλωση της που επέδωσε αυθημερόν στη δεύτερη κατήγγειλε την εταιρία, η οποία έκτοτε λύθηκε τέθηκε υπό εκκαθάριση. Συνεπώς η σύμβαση αυτή, εφόσον δεν καταρτίσθηκε εγγράφως και δεν τέθηκαν κάτω από την εταιρική επωνυμία οι υπογραφές των διαχειριστριών, κατά παράβαση του 6 του καταστατικού :που είχε δημοσιευθεί νόμιμα και για την προστασία των τρίτων, στους οποίους μπορεί ως εκ τούτου να αντιπαχθεί, δεν γεννάται ευθύνη που να δεσμεύει την τρίτη εναγομένη ομόρρυθμη εταίρο από την εν λόγω σύμβαση δανείου, μη ασκούσης επιρροή, ως προς την ευθύνη της ανωτέρω, της γενομένης από μέρους της δεύτερης εναγομένης (βλ. πρακτικά πρωτόδικης δίκης) ομολογίας των πραγματικών περιστατικών, η οποία σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην υπό στοιχείο ! μείζονα σκέψη εκτιμάται ελευθέρως ως προς τους ομοδίκους αυτής, την οποία (ομολογία) εσφαλμένως έλαβε υπ' όψη του το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο κατά το σχηματισμό της κρίσης του ως προς την τρίτη εναγομένη. Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι η σύμβαση καταρτίσθηκε προφορικώς, τυγχάνει αβάσιμος και απορριπτέος, καθόσον σύμφωνα με τα ανωτέρω, η κατάρτιση συμβάσεων άνω των 1.700 ευρώ, για να δεσμεύει την εταιρία και τους εταίρους αυτής, θα έπρεπε να καταρτίζεται εγγράφως, με την θέση των υπογραφών αμφοτέρων των διαχειριστών υπό την εταιρική επωνυμία. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που με την εκκαλουμένη δέχθηκε ότι η τρίτη εναγομένη ευθύνεται εις ολόκληρον με τις λοιπές, για την

καταβολή του ποσού των 9.807 ευρώ στον ενάγοντα, έσφαλε κατά την εφαρμογή του νόμου και την εκτίμηση των αποδείξεων και θα πρέπει δεκτών γενομένων των σχετικών λόγων εφέσεως, να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη ως προς τις διατάξεις της που αφορούν την τρίτη εναγομένη και αφού διακρατηθεί η υπόθεση προς εκδίκαση από το παρόν Δικαστήριο, να απορριφθεί η αγωγή ως ουσία αβάσιμη ως προς την τρίτη των εναγομένων. Τέλος, εφόσον εξαφανίσθηκε η εκκαλουμένη, εξαφανίζεται και η διάταξη περί δικαστικών εξόδων και θα πρέπει η δικαστική δαπάνη της εγκαλούσας, κατόπιν νομίμου αιτήματος της (άρθρο 191 παρ.2 ΚΠολΔ), για αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας, να επιβληθεί σε βάρος του εφεσίβλητου, λόγω της ήττας του (άρθρα 176, 183 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων την υπ'αριθμ.έκθ.κατ./2010 έφεση κατά της υπ'αριθμόν 2803/2010 οριστικής αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία).

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και ουσιαστικά την έφεση.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την υπ' αριθμ. 2803/2010 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία) ως προς τις διατάξεις της που αφορούν την τρίτη εναγομένη.

ΔΙΑΚΡΑΤΕΙ και ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' ουσίαν την υπ' αριθμ. έκθ. κατ./2008 αγωγή ως προς την τρίτη εναγομένη.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή ως προς αυτήν.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εφεσίβλητο στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης της εγκαλούσας, την οποία ορίζει για αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας, στο ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στις και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στη Θεσσαλονίκη, την .

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ